

4 Millioner Mark og derigennem Forpligtelsen til endeligt at ordne denne Sag, bortfalder en mulig Aarsag til Gnidninger.

Overenskomst til Ordning af skatteretlige Spørgsmaal. Artiklerne 1—5 i denne Overenskomst omhandler den principielle Ordning af Spørgsmaalet om Tysklands Krav paa de Skatter og Afgiftsbeløb, der er forfaldet før den 15. Juni 1920, men som paa Grund af de særlige Forhold ikke er blevet opkrævet af de tyske Myndigheder. Under Hensyn til de praktiske Vanskeligheder og de Omkostninger, der vil være forbundet med en Gennemførelse af Enkelthederne i ovennævnte Artikler, har man imidlertid i Overenskomstens Slutprotokol fastslaaet, at hele dette Skattemellemværende skal ordnes ved, at der fra dansk Side udbetales Tyskland en samlet Sum af 3 Mill. Mark. Artikel 6 og 7 fastsætter, hvorledes der skal gaas frem ved Opkrævning af Restancer efter en Del ekstraordinære tyske Beskatningslove. Efter disse Artikler kan Beboere i de sønderjydske Amter, der ipso facto ved Afstaaelsen var blevet danske Statsborgere, kunne undergives Beskatning efter nævnte Love i samme Omfang som andre udenlandske Statsborgere med Bopæl udenfor Tyskland, altsaa navnlig kun, for saa vidt angaar Formuegenstande, de ejer i Tyskland, eller Indkomst fra Erhvervsvirksomhed sammesteds. Ved Bestemmelserne i Artiklen tilsigtes det at opnaa tilsvarende Sikkerhed for Optanter, der efter afgiven Optionserklæring flytter til Danmark. De nævnte Bestemmelser suppleres ved Slutprotokollens Punkter 2 og 3. I Artikel 10 erklærer man sig endelig beredt til at afslutte en Traktat til Undgaaelse af Dobbeltbeskatning. Naar man har nøjedes med denne almindelige Udtalelse, skyldes det dels Hensynet til de med Sverige og Norge om dette Spørgsmaal allerede paabegyndte Forhandlinger, hvis Resultat man mener at burde afvente, dels Hensynet til Vanskelighederne ved paa nærværende Tidspunkt at naa til fuld Overensstemmelse om de Principper, der rettelig vil være at lægge til Grund for Gennemførelsen af en traktatmæssig Ordning af dette Spørgsmaal.

Overenskomst vedrørende Afstaaelse til Danmark af statslige Renteretigheder o. s. v. i Nordslesvig. Ved denne Overenskomst fastsættes det, at Danmark overtager alle den preussiske Stats Prioriteter, der indestaar i en Række Ejendomme i de sønderjydske Amter, samt endvidere de Prioriteter, der

hæfter paa talrige Ejendomme til den saakaldte Rentebank i Stettin, et Institut, der i Lighed med den danske Tiendebank har formidlet Afløsningen af gamle Rentebyrder. Efter de foreliggende Oplysninger antages den samlede Sum af de i denne Overenskomst omhandlede Prioriteter at beløbe sig til noget over 5 Mill. Mark.

Overenskomst om Gennemførelse af Versaillestraktatens Artikel 312. Ved de 4 sønderjydske Amters Overgang til Danmark fik vi i Henhold til Versaillestraktatens Krav paa en vis Del af de Reserver, der er opsamlet til Dækning af de sociale og statslige Forsikringer i de paagældende Amter. Betingelserne for Overdragelsen skulde fastsættes ved særlig Overenskomst mellem den tyske og den danske Regering. I Overensstemmelse hermed er nærværende Overenskomst afsluttet. Overenskomsten omfatter Sygeforsikringen, Ulykkesforsikringen, Invalide-, Alders- og Efterladteforsikringen efter Reichversicherungsordnung af 11. Juli 1911, 2den, 3die og 4de Bog, samt Pensionsforsikringen, ligeledes af 1911. Samtidig med Fastsættelsen af Principperne for Beregningen af den danske Stats Andel i de tyske Reservefonds har man fastsat bestemte Regler for, hvilken af de to kontraherende Stater der er forpligtet til at yde Erstatning til Personer, som har Krav i Henhold til Forsikringerne.

Endelig skal jeg omtale en Noteveksling af 12. Juli 1921 vedrørende Nedsættelse af en Kommission til Fordeling af Formue og Gæld vedrørende de af den nye Grænse overskaarne offentligretlige Korporationer. Dette gælder saavel egentlige kommunale Enheder: Provinsen Slesvig-Holsten, Tønder Kreds og Flensborg Landkreds, flere Landkommuner, Skoleforbund m. v., som forskellige kirkelige Forbund, Afvandings- og Grundforbedrings-sammenslutninger, krigsøkonomiske Sammenslutninger o. s. v. Da de fleste af disse Korporationer baade ejede Aktiver og havde Gæld, meldte sig hurtigt efter Grænsedragningen det Spørgsmaal, hvorledes Formuen og Gælden i hvert enkelt Tilfælde skulde fordeles paa Korporationernes to adskilte Omraader. Dette Spørgsmaal viste sig snart saa indviklet og indeholdt saa mange forskellige Problemer, at man blev enig om at overlade dets Afgørelse til en særlig Kommission. Denne Kommission blev nedsat gennem ovennævnte Noteveksling af 12. Juli 1921 og kom til at bestaa af 6 Medlemmer, 3 valgte af hver af de to Staters Regeringer.